

Ismo Jokiahon mietteläitä zenarioita

LU-Helena Soinio

Ismo Jokiaho on täyttänyt Lohjan taidekulman itämaisilla vaikutteilla.

Jokiaho soveltaa näissä maalauksissaan perinteistä japanilaista maalaustaidetta uudelleenkäyttämällä ja yhdistelemällä sen klassisimpia elementtejä: bambunoksia, kuutamoa, vuorimaisemaa, kirjoitusmerkkejä, idän hiljaista mystiikkaa.

Tarkoitus ei kuitenkaan ole tehdä klassisen tyylin ja sääntöjen mukaisia maalauksia, vaan vain lainata tehokkaita ideoita ja elementtejä omien öljymaalauksen pohjaksi.

Tämä lännen ja idän lähtökohtien sekoittuminen on teosten vahvuus ja toisaalta heikkous.

Maalari on viehätynyt kirjoitusmerkkien visuaalisuudesta, mihin liittyykin länsimaisesta näkövinkkelistä eksotiikkaa ja mystiikkaa. Meillähän kirjaimet eivät ole taidetta vaan välineitä.

Ikivanhat kirjoitusmerkit ovat taideteoksia jo itsessään, ja yhden tai muutaman merkin liittäminen mihin tahansa

kuvaan, vaikkapa bambun oksien alle tai neljälle puolelle täysikuuta, luo kiinnostavia yhdistelmiä.

Lännen ja idän hybridejä

Lännen maalaustapa ja itämainen maisema kohtaavat Jokiahon töissä välillä hiukan törmäämällä.

En ylipäättäen osaa viehättyä näin voimallisesta perinteisten elementtien lainailusta omien töiden materiaaliksi etenkin, kun tekijä ei ole perehtynyt perinteisiin tyyllisääntöihin. Juuri niistä perinteinen maalaustapa kuitenkin saa eriskummallisen visuaalisen voimansa, oli aihe kuinka simppele hyvänsä.

Se jää väistämättä puuttumaan, kun vaikkapa bambumaisemaa lähestyy raskaalla länsimaisella kädellä. Jokiaho kutsuukin töitään hybrideiksi.

‘Ei shokeerausta eikä snobbailua’

Jokiahon vahvuuksia ovat väri, sommitelu ja viitteellisyys.

Zenin sydän.

Kun hän jättää selkeästi esittävät aiheet ja keskittyy symboleihin, töihin ilmestyy kiinnostavuutta. Esimerkiksi teoksessa zenin sydän on herkullinen väriyhdistelmä ja sommittelu just eikä melkein.

Itämaisuus on peräisin Jokiahon kiinnostuksesta zeniin sekä Iaidoon eli samuraimiekkailuun. Miekkanvedon taitoa Jokiaho on opiskellut kolme vuotta.

Itämaisessa taiteessa häntä kiehtoo yksinkertaisuus ja harmonia.

- Toisin kuin meillä nykytaiteessa, tämä tyyli ei pyri shokeeraamaan eikä snobbailemaan. Siinä on aitoa vilpittömyyttä.

Saman kuutamon alla.

Kun maalaat bambun niin se on ihan vaan kuva bambusta, Jokiaho sanoo.

- Zenissäkään ei ole kyse mistään sfääreissä leijailuista, vaan siitä että keskittyy siihen mitä tekee, elää läsnä tässä hetkessä. Kuten joku mestari on sanonut: istu tai kävele, mutta älä huoju.

Zenarioita 28.5. saakka Karstuntie 17:ssä. Avoinna ma-pe 12 - 18, la-su 12 -16. Taiteilija on itse paikalla Taidekulmassa 21.-22.5.

Teemu Vestovuori

-Sisäänhengitystä, uloshengitystä. Taidemaalari Mirkku Wikman esittelee Ismo Jokiahon zen-aiheisten teosten filosofiaa. Taustalla maalaukset Vain tämä ja Tyhjä maa